

עידן חדש: היפר-אינפלציה עכשיו היא ארבע-סיפרותית

הה: הערב, יום השני בשבוע, החל עידן חדש בישראל. לעידן החדש (תקופה זה אותו דבר, אבל לא כל כך חזק) אין עוד שם עברי, אולי משום שחברי האקדמיה ללשון עברית לא מצויים בחומר, או מתוך שהם יראים, שגם להם יקצו בתקציב. בקיצור, הערב, נכנסנו רשמית לעידן ההיפר-אינפלציה.

היום: אחרי הצהריים, הודיעה הלישבה המרכזית לסטי מטיטיקה שכבר לפני שבועיים "זה" קרה לנו, עברנו את השלב המספר של אינפלציה של שלושה ספרות ונכנסנו, בהדרגה, לשלב של אינפלציה של ארבע הספרות של 1000 אחוזים ויותר לשנה.

כדי להסביר לכם את חשיבותו של ה"זה", נתחיל, כרגיל, מההתחלה.

משיגה את האינפלציה הרישמית במאות אחוזים.

מיספרים מחכימים

שאל אותי חכם אחד, או מה, ואפילו אם יש אינפלציה של אחוז אחד ליום, או מה? לקחנו את המחשב וברקנו. מתברר שאינפלציה של אחוז אחד ליום, הם 3.678% בשנה. 1.5% ביום, הם אינפלציה שנתית של 22.814% בשנה. אינפלציה של 2% ביום שווה בשנה

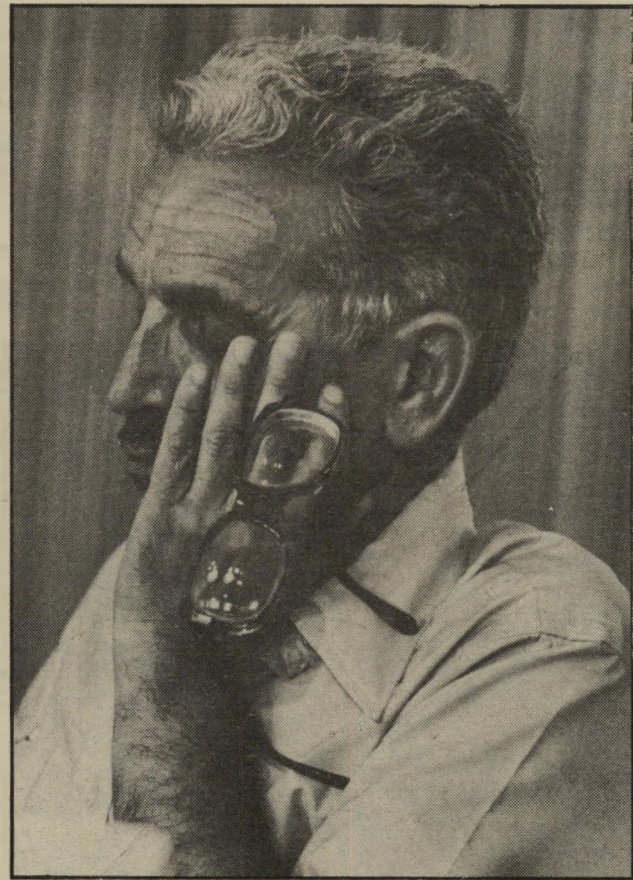
בעוד חודשיים נדרוש, אבל לא נקבל, שכר ככל שבוע, כדי למנוע את שחיקת השכר (איפה ההסתדרות, לעזאזל?)

כשנגיע, אם נגיע, לאינפלציה של 1.5% ליום, נודיע למוכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, שאם לא נקבל משכורת ככל יום, נצביע כשביל רודי לוי. ואתם יכולים לשאול, ואם זה לא יקרה, ונגיע לאינפלציה של 2% ליום, מה אז? או נדרוש משכורת ככל שעה. ואם לא יתנו, נכריח את פועלי הדפוס של בנק-ישראל לצאת לחופשה ללא

היתה פחות מ-200% ואז אמרו שצריך להוריד אותה למאה אחוז כמו שנה לפני כן, כשהדולר היה 35 שקל. והנה הפסיכולוגיה עבדה שעות נוספות, גם האינפלציה ר-800% של אינפלציה זה הישג, ורולר בן 500 שקל זה זול. וזה מזכיר לי את הסיפור הבא: כשהגיע האסטרונוט האמריקאי הראשון לירח, מצא שם לתדהמתו ישראל, ומיד שאל אותו: איך הגעת הנה? השיב לו הישראלי: על גבי הסיחור האינפלציוני. ואיך תרד? שאל האמריקאי. השיב הישראלי: על גבי הלידה. ואם נרצה, או לא נרצה, זה מה שיקרה.

● לא יקרו — שחקו

מי שתודה, או לא מבין סתם ככה, מה עם עיסקת-החבילה במשק, הנה הסבר, "אוריגיל", למה עכשיו זה יקרה. לפני כמה שבועות אמרתי במקום זה שעניין העיסקה צריך להתבטל. עכשיו הגיע הזמן. אמרתי אז, שקודם, או תנאי מוקדם לעיסקה הוא שהמחירים יעלו, כל המחירים, מעל ומעבר, הרבה מעל, ועוד יותר מעל למה שמתחייב מעליית המדר. הנה זה קרה. המיסים יעלו, הנה זה קורה וממשיך לקרות, עד סוף החודש. תנחשו מה לא עלה? השכר כמו בן. את תוספת-היוקר יאכלו לנו עוד בטרם קיבלנו אותה. גם את זו של החודש הזה, והבא אחריו כבר הוציאו לנו מה כיס. כלומר, כמו שהמורה למתמטיקה היה אומר, כל מה שמחלקים באפס הוא חסר משמעות, אבל אם לוקחים לך את תוספת-היוקר מראש, לא נשאר מה לעקר, ולכן גם האוצר יסכים שלא יעקרו את תוספת-היוקר. היא כבר עוקרה למעשה בחודשיים-שלושה האחרונים. יחד עם זה, אני חייב לומר לזכותה של ההסתדרות שהיא שמרה בקפרינות שלא יעקרו אתנו, ואומנם לא יעקרו אותנו, לעומת זה שחקו את המשכורת, לא רק את תוספת-היוקר. אתה מבין, ברור?

מזכ"ל קיסר כל שבוע, כל יום. כל שעה

תשלום, וזה יעזור מייד. הצ'קים של המשלה יחזרו, לא יהיה ממי לקחת אינפלציה. 137,640% אינפלציה יומית של 3% שווה לשיעור אינפלציה שנתי של (להחזיק את הכיסא) 4,848,172 אחוזים.

ועוד משהו יקרה, וזה יקרה כבר עכשיו: עלות הגביה של המיסים, השינים והחדשים, תעלה על התענוג לקבל אותם, בקיצור, לא יהיה כדאי לגבות מיסים, משום שעד שיגיעו לקופה יהיו שווים, רגע, נעשה חשבון, התוצאה: כמעט שום דבר.

● פסיכולוגיה של 800 אחוז

הערה בענייני פסיכולוגיה. רק לפני כמה ימים הכריז שרי-האוצר החדש, יצחק מודעי, שהאינפלציה היום היא של 800% והיא תרד (לא ברור איך). לא התייבש צבע הדפוס על נייר העיתון והתברר שהאינפלציה היא יותר מאלף אחוזים, אז, באמת, 800% זה מעט.

רק לפני עשרה חודשים האינפלציה

עכשיו, מי שהתבלבל קצת מהא חוזים והאפסים וזה שאחד ועוד אחד הם יותר משניים בעיסקי אינפלציה, יש לי שבילו רוגמה: שטר של אלף שקל ששכחתם בכיס המיכניסים כשהייתם לברמיצווה של הבן של החבר שחנכו ברובי-פאר ב-1 בספטמבר (לפני חודש וחצי) ומצאתם אותו (את אותו), או בשביל הרוגמה, תמצאו אותו רק בשבוע האחרון של נובמבר. כבר מיצווה של הבן של חבר אחר, יהיה שווה (השטר) חצי.

מה שקניתם, או יכולתם לקנות בתחילת ספטמבר באלה שקל, בסוף החודש הפה האב תקנו רק חצי, או שתשלמו כסול.

זה נכון מבחינה מתימטית. זה לא נכון כשטה. שהרי מי שקנה, או כמיקרה שלנו, לא קנה, קפה נמס של עלית, קופסה של 200 גרם ב-4 בספטמבר כולו וצרכן, בחיפה, במחיר של 676 שקלים, וזיכה עד ה-26 לספטמבר, שילם 1349 שקלים. הוא שילם כפול בתוך שלושה שבועות. כך בריוק.

האינפלציה על פי מדר השוקולדה

● 999 ועוד 9

מתיוון שאתם לא מחבבים מתימטיקה, תצטרכו בעניין החיי שונים לסמוך עליי. ראשית חוכמה: הגבול הקובע בין אינפלציה של שלוש ספרות (עד 999) לבין אינפלציה של ארבע ספרות (עד 9999) הוא המספר המאני 22.1% אינפלציה בחודש, השי ויום בריוק לאלף אחוזי אינפלציה בשנה.

בלומר, המעבר בין האינפציה הלת-סיפרותית לאינפציה הציה הארבע סיפרותית, אירע כבר בספטמבר. ולמה? את זה כבר הסברתי קודם.

ואם המדר של אוקטובר, שאנחנו עכשיו בריוק באמצעו, יגיע, נגיה, ל-23%, הרי אנחנו כבר מסודרים.

● מדד השוקולדה

למה, כי עליי חוקי האינפלציה 23% ועוד 28% (המדר של אוקטובר ונובמבר) שווים 57%. למה? תאמינו לי שזו כך.

במדינה

(המשך מעמוד 8)

שמים וירידיהם, העוסקים בתעמולה שנועדה ליצור אווירה ציבורית, שתאלץ את הנשיא להעניק להם חנינה מוקדמת ביותר, אם יורשעו. המיפלגה הדתית לאומית, כהשראת וכיוזמת מלמד, נתנה את משרדה לחסידו אירגון הטרור ח'כ"כ, וזה כולל גם את השימוש בטלפון ובכל שירותי המישר. בכך עלתה המפרד"ל אפילו על התחיה, שסירבה, כמו גוש אמונים, להעניק תמיכה כה בוטה לנאשמים. **היורד לתמימים.** מלמד אינו מגלה כל סימני התרגשות. בעבר נהג להבטיח לכתבים פרלמנטאריים להציג ביצע נגד הממשלה, להפר את המילה שלו בתוך שעות ספורות, ולחייך לעומת תמימים שנפלו בפח, ושיררו ככלי-התיקורת שלהם את החדשות המתקוות על הח"כ האמיץ, המורד במוסכמות.

לאיש כזה אין שום בעיה להציג את תמיכתו במחבלים כמחווה הומניטארית כלפי אסירים יהודיים. איש לא יוכל לצטט מפיו דברים, המשתמעים כתמיכה בפעולות הטרור והרצח. אבל הפעם מעשיו מדברים בעד עצמם. אחרי שעשה מאמץ כושל לעקוף את חבריו למיפלגה (אבל לא לסיעה) זבולון המר ויהודה בן-מאיר, וליצור ברית עם חיים דרוקמן וחנן פורת הלאומניים, מפנה מלמד את מיטב מירצו להגשת סיוע מעשי וחשוב לעצורי הטרור.

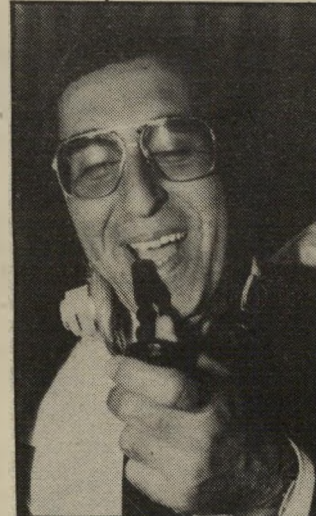
כפעם הבאה שמלמד יגלגל את עיניו לשמיים, או אפילו יצטרף לאירגון חשוב למען השלום במזרח התיכון, אולי כבר יהיה מי שיוכיח לו "שהפינקס פתוח והיד רושמת".

המשק

חיפה, חיפה

מה הקשר בין יוסי-הגשר לתורת יהונתן גפן?

יהונתן גפן, עיתונאי, בדרך ובשעת הצורך הוגה-דעות, פסק פעם, כי "בחיפה — עובדים" עד כמה הוא קלע

שר שחל ח"כ חיפאי חרוץ

בול היה אפשר להיווכח ביום-הגשר בין חגי-הסוכות לשבת האחרונה. למרות שלפי סטטיסטיקה לא סופית שוהים כמה עשרות ח"כים בחו"ל. לרגל החג, פגרת-הכנסת והוד דמגיות אחרות, הוכח שבוע שבוער כי אפילו בסיווג מיקצועי זה, החיפאים הם יוצאי-דופן.

וכך קרה שברביטם של ח"כי חיפה (שבח וייס, עבודה; מאיר כהן-אבידוב, ליכוד; אמנון לין, עבודה; שלמה עמר, יחד; והשרה-ח"כ משה שחל) התייצבו בשעת בוקר מוקדמת במפעל אתא הבעייתי.

תוצאות הביקור: הצעה להקמת ועדת-חקירה, מורכבת מאישים בלתי-תלויים, ובראשם שופט.